

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XLVIII. An ex conditione eorum Spirituum, qui certus hominibus infesti esse solent poßit deprehendi sintné Spiritus damnatorum hominum, qui molestant, an saluandorum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Diuturnitate molestiarum superare videntur damnatos purgandi. Quamobrem autem? quia cum in damnatorum Spirituum, cum viventibus, molesta consuetudine id propositum sit, ut miseria ipsorum mortalibus innotescat; tandiu illa erit permittenda, quam fuerint, qui mortui non fuerint, apud quos infames reddi possunt: his deficientibus, cur rebus viventium interesse debeant, quæ vrgeant, rationes magnæ non sunt. At purgandas proposita sunt viventium patrocinia, quæ ipsis, etiam ab ignotis, possunt communicari & impendi; ideoque multis post mortem annis.

Scio esse quosdam, qui tempus purgatoriarum pœnarum volunt esse paucorum annorum; apud quos nostra, quam damus, coniectura infirma est. Sed nobis illorum sententia magis arridet, qui illud producunt, nec ita breui apud omnes, volunt esse finiendas. Si breues pœnæ; quomodo probat Ecclesia anniuersaria sacra; quæ pro iis, qui ante centum, & eo plures annos piè in Domino sunt defuncti, offeruntur? Vide Bellarm. Tom. 1. contro. lib. 2. cap. 9.

Denique sacros dies refugere damnatorum hominum Spiritus, ex eo est verisimile, quod socij sint Dæmoniorum, qui & sacra detestantur omnia; & sacrorum omnium umbras. An verò possunt hos fugere spiritus purgandi? Annon præ reliquis expectere, si libera inter sacros & profanos dies detur optio? Spiritus sacri? sacrarum rerum appetentis? quarum consequendarum, si aliis sacris profecto diebus spes est maior? Hæc de Temporibus breuius; propterea quod iudicium ex his petitum infirmius sit.

CAP. XLVIII.

An ex conditione illorum Spirituum, qui certis hominibus infesti esse solent, possit deprehendi, Sitne Spiritus hominis damnati, an saluandi, qui molestus est.

¶ Pus hic pluribus non est. Ex insecutione ipsa, quod humanos Spiritus inter se distinguat, nihil accipitur presidij. Si quid hic est, quod differre faciat, Spiritusque conditionem prodatur, hoc non ex ratione insecutionis, sed ex aliis, quæ cum ipsa conjuncta sunt, habetur.

Præius extra controuersiam est. Quemadmodum boni purgandorum homi-

hominum Spiritus; ita mali damnatorum viuentes quosdam sequuntur. Hi quidem vt vexent, & molesti sint, illi verò, non tam vt molestant & vexent; quàm vt rebus suis apud viuentes consulant.

3. Quæ vero cum infecutione & persecutione Spirituum coniuncta sunt, admodum varia sunt, sed quibus Spirituum conditio deprehenditur potissimum, *locâ, Spirituum forma, mala que afferunt & molestandi modus.* De quibus quoniam aliàs multis Capitibus, nunc nihil præterea.

CAP. XLIX.

An ex conditione illorum, qui persequentes quosdam patiuntur Spiritus, deprehendi possit ipsos Spiritus esse damnatorum hominum, an purgandorum.

1. Vemadmodum ex Spiritibus certos homines insequentibus, & molestantibus colligi nequit Spirituum humanorum inter se discrimen; ita *nec ex conditione hominum, qui hos molestantes Spiritus patiuntur.*
2. Diximus, Capite trigesimo septimo, *duplicis generis distinguere homines, qui patiuntur infestantes Spiritus: alios egregiæ probitatis, alios perditæ salutis. Non necesse est dicamus purgandos esse Spiritus, à quibus boni patiuntur; damnatos, à quibus mali, quia & mali possunt pati, patiunturque à Dæmonibus frequenter.*
3. Quando tamen aliunde constat de Spiritibus, quòd humani sint, *ex conditione, si non bonorum, certè malorum, licet conijcere damnatorum esse Spiritus, qui molestant.*
4. Quomodo verò? Quia boni & damnatorum & purgandorum Spirituum molestiis expositi sunt. Mali ferè non nisi damnatorum. Vtrumque quia Capite trigesimo septimo abstractum est, repeti hic non debet.

SYNO